

Nu bereder altsaa den højtærede Finansminister sig til at anvende de 40 Millioner, som man mener, der skal spares ved Afrustningsforslaget, til yderlige Forøgelse af de sociale Udgifter, og hvorfra skal saa Afbetaling af Statsgælden komme? Den højtærede Minister lovede, at den skal komme ved en ekstra Beskatning, en ekstra Forøgelse af den direkte Beskatning, til et Beløb af 100 Mill. Kr., foreløbig, der er formentlig mere ad Aare.

Lad mig blot sige to Ord om den ene af de Fugle paa Taget, som den højtærede Minister underholder os med, nemlig Afrustningsforslaget. Den højtærede Formand har ikke ønsket, at dette Forslags Principper nærmere skulde drøftes ved denne Behandling, og jeg skal selvfølgelig bøje mig for dette, men den højtærede Formand tilføjede dog, at for saa vidt det havde nogen finansiel Forbindelse med Finansloven, maatte man nævne Forslaget. Jeg tillader mig at benytte mig deraf, og jeg vil da sige, at den højtærede Minister og alle hans Kolleger ved jo sikkert fuldkommen lige saa bestemt, som jeg ved det, at dette Forslag er et rent og skært Agitationsforslag og intet andet. Der er ikke den mindste Udsigt til, at et Forslag af denne Art gennemføres. Der er ingen Udsigt til det, fordi vi ikke vil staa ene blandt alle Nationer, der er af samme Størrelse og har omtrent samme Folketal som vi, med Hensyn til at opgive ethvert Forsøg paa efter Evne at værne vor Neutralitet under en opstaaende Krig eller væрге os mod en Stat, der vilde krænke Folkeforbundets Grundsætninger ved at besætte vort Territorium. Vi vil efter Evne bidrage til at opretholde vor neutrale Stilling og til at væрге den. Dog vil vi med Glæde gaa med til en Nedsættelse af de militære Udgifter, naar det kan ske paa Linie med den øvrige Verden, paa Linie med de øvrige Stater, som vi ellers kan sammenstilles med. Og nu er det jo saa lykkeligt, at der i Genève synes at være banet Vej for, at der i Juni næste Aar sammentræder en Afrustningskonference. Det er ganske vist knyttet til visse Betingelser, men der er dog intet, der kan bringe os til at mene, at disse Betingelser ikke skulde kunne opfyldes, og der vil da sammentræde en Afrustningskonference ud fra den Grund-

betragtning, at Spørgsmaalene om Voldgift og Sikkerhed og Afrustning maa behandles i Forbindelse med hverandre. Det er Resultatet af denne Afrustningskonferences Virksomhed, vi maa afvente. Skulde den give til Resultat, at vi i Forstaaelse med hele den øvrige Verden og i Takt og Samklang med de Stater, der er stillede ligesom vi i Verden, kan reducere vore Militærudgifter, da gør vi det gerne, men vi gør det heller ikke før.

Derfor maa den højtærede Finansminister ogsaa i sine finansielle Beregninger lade denne, som jeg kaldte det, Fugl paa Taget flyve og se paa nogle mere reelle Ting. For saa vidt er det andet, han nævnte, jo mere reelt, idet det drejer sig om et Lovforslag, som vi kan gennemføre her paa Rigsdagen eller ikke uden Hensyn til den øvrige Verden. Hvad Afrustningsforslaget angaar, er det imidlertid ikke blot indre Forhold, det drejer sig om. Ved at gennemføre et saadant Forslag her i Landet vilde vi paa den mest klare og øjensynlige Maade skade hele vor internationale Stilling og stille os i en Undtagelsestilling mellem Nationerne. Men hvad det andet Forslag angaar, kan naturligvis den højtærede Finansminister sige, at det er en indre dansk politisk Affære, om vi nu mener, at der kan lægges 100 Mill. Kr. mere foreløbig for et Aar paa Indtægt og Formue.

Jeg maa lige saa godt straks sige den højtærede Finansminister, at jeg anser dette for fuldkommen umuligt — *fuldkommen umuligt*, og han maa ikke gøre sig mindste Forventning om, tror jeg, at faa Flertal for det, ikke en Gang her i Tinget. Jeg har jo ingen Bemyndigelse til at tale paa det radikale Partis Vegne, og jeg har ingen Forestilling om, hvad det vil foretage sig, men efter den Stilling, det indtog til Formueforslaget i Sommer, kan jeg ikke rigtig tænke mig, at det skulde gaa med til et saadant Forslag, og de Radikale har jo ogsaa flere Gange udtalt, at de vil have Skatterne ned og ikke op.

Der er ikke nogen Tvivl om, at vore direkte Skatter foreløbig har naaet en saadan Højde, at der af Hensyn ikke blot til de Folk, der skal bære disse direkte Skatter, men til hele vort økonomiske og erhvervende Samfund ikke bør og ikke